

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 7. novembra 2014. god.
Ref. br.:RK721/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI107/14

Podnositelj

Xufe Rracaj

**Обавештење Državnog tužioca KMLC br. 01/2011
од 13. decembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnositelj zahteva

1. Zahtev je podnela gđa Xufe Rracaj, sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnositelj zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava obaveštenje Državnog tužioca KMLC br. 01/2011 od 13. decembra 2013. godine.
3. Podnositac zahteva tvrdi da joj je osporeno obaveštenje uručeno 23. maja 2014. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su navodno povređena prava podnosioca garantovana “*Članom 6 (...) i članom 5. Ustava*”, kao i “*pravo na naknadu plata*”.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 23. juna 2014. god., podnositac je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 7. jula 2014. god., predsednik Suda je imenovao sudiju Almira Rodrigues za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudića: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
8. Dana 1. avgusta 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i dostavio kopiju zahteva Kancelariji državnog tužioca.
9. Dana 15. septembra 2014. god., predsednik Suda je zamenio sudiju Robert Carolan kao sudiju izvestioca Veće za razmatranje sudjom Snežanom Botusharovom.
10. Dana 23. septembra 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 30. decembra 2008. god., Opštinski sud u Prištini je u izvršnom postupku, pokrenutim od strane podnosioca zahteva, obavezao (E. br. 322/2003) DP “Kosovodrvo-Commerce” da plati podnosiocu zahteva određeni iznos novca.
12. Neodređenog dana, DP “Kosovodrvo-Commerce” je izjavilo žalbu na navedeno rešenje.
13. Dana 30. avgusta 2010. god., Okružni sud u Prištini (rešenje Ac. br. 563/2009) usvojio je žalbu dužnika. Dakle, izvršenje rešenja Opštinskog suda je odbijeno.

14. Okružni sud je obrazložio da Opštinski sud nije imao materijalnu nadležnost da se bavi predlogom podnosioca zahteva. Prema Okružnom суду "Proizilazi da Posebna komora Vrhovnog suda Kosova ima nadležnost za rešavanje ove stvari u skladu sa članom 29 Uredbe UNMIK-a....Zbog činjenice što je tuženo preduzeće – dužnik bilo pod administrativnom upravom Kosovske povereničke agencije, što se potvrđuje na osnovu dopisa KPA, pod brojem DN-CS606, od 27.06.2006. god., koji je upućen svim sudovima..."
15. Neodređenog dana, podnositelj zahteva je tražila od Državnog tužioca zaštitu zakonitosti tvrdeći da je rešenje Okružnog suda usvojeno u suprotnosti sa odredbama Zakona o parničnom postupku i Zakona o izvršnom postupku, obzirom da je, prema podnosiocu zahteva, Opštinski sud u Prištini imao materijalnu nadležnost za izvršenje ove stvari.
16. Dana 18. januara 2011. god., Državni tužilac (obaveštenje KMLC br.01/2011) obavestio je podnosioca zahteva na poštanskoj adresi ul. Rijeka br. 46/A "Da nisam pronašao pravni osnov za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti".
17. Dana 11. decembra 2013. god., podnositelj zahteva je tražila obaveštenje u vezi sa statusom njenog zahteva za zaštitu zakonitosti, tvrdeći "Prošlo je više od tri godine kako mi niste poslali odgovor, kojim je trebalo da me obavestite šta se dogodilo sa mojim zahtevom".
18. Dana 13. decembra 2013. god., Državni tužilac (obaveštenje KLC br. 01/2011) obavestio je podnosioca zahteva na poštanskoj adresi "Lidhja e Lezhes" br. 70/3 "...Kao što možemo uočiti, vi niste primili obaveštenje, jer vaša adresa nije bila tačna. Još jednom vam dostavljamo ovo obaveštenje na novu adresu, u čijem je prilogu i ranije poslato obaveštenje."

Navodi podnosioca

19. Podnositelj zahteva tvrdi "Svi pravni lekovi su iskorisćeni, ali je to bilo uzalud, zamislite da od 2003. i 2008. god., nije razmotren zahtev – predlog. Zatim, Tužilaštvo, od 2010. do 2014. god., do 23.05.2014. god., nije bilo u stanju da obavesti stranku. Smatrali smo da će barem tužilac da podnese zahtev za zaštitu zakonitosti jer je to dozvoljeno u skladu sa Zakonom o izvršnom postupku, koji je na snazi".
20. Podnositelj zahteva, stoga traži od Suda "Tražim da Sud i Tužilaštvo utvrde da je došlo do kršenja. Želim da mi se prizna pravo na naknadu plata (Pravo na rad), koje predstavlja osnovno pravo. Želim da mi se isplati novac (da se KAP-u naloži isplata)".

Prihvatljivost zahteva

21. Sud prvo treba da ispita da li je podnositelj zahteva ispunila uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.
22. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretni akt javnog organa koji podnositac želi da ospori.”

23. Sud se poziva i na pravilo 36 (1) c) i (2) d) Poslovnika, koje propisuje:
 - (1) „*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: ... (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*
 - (2) *Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:...d) da podnositac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.*
24. Sud primećuje da podnositac zahteva, opravdavajući svoj zahtev, tvrdi povredu člana 5 i 6. Ustava. Ovi se članovi bave jezikom i simbolima Republike Kosova a ne sa činjenicama zahteva. Dakle, nije jasno šta tvrdi podnositac zahteva.
25. Izgleda da predmetna stvar ima veze sa povredom prava na pravično suđenje i pravom na imovinu.
26. Sud smatra da podnositac zahteva nije tačno objasnila i pokazala kako su i zašto njena prava, bilo pravo na pravično suđenje ili pravo na imovinu, povređena.
27. S tim u vezi, Sud ponavlja da nije dužnost Suda da deluje kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, *mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I. Vidi takođe rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.).
28. Shodno tome, Sud smatra da ne postoji ništa u zahtevu što ukazuje da je nedostajala nepristrasnost ili da je postupak na bilo koji način bio nepravičan (vidi, *mutatis mutandis, Shub protiv Litvanije*, ESLJP odluka o neprihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
29. Shodno tome, u skladu sa pravilom 36 (1) c) i 36 (2) d) Poslovnika, Sud smatra da je zahtev očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) c) i 36 (2) d) Poslovnika, na sednici održanoj 23. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda Court

Prof. dr Enver Hasani